Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

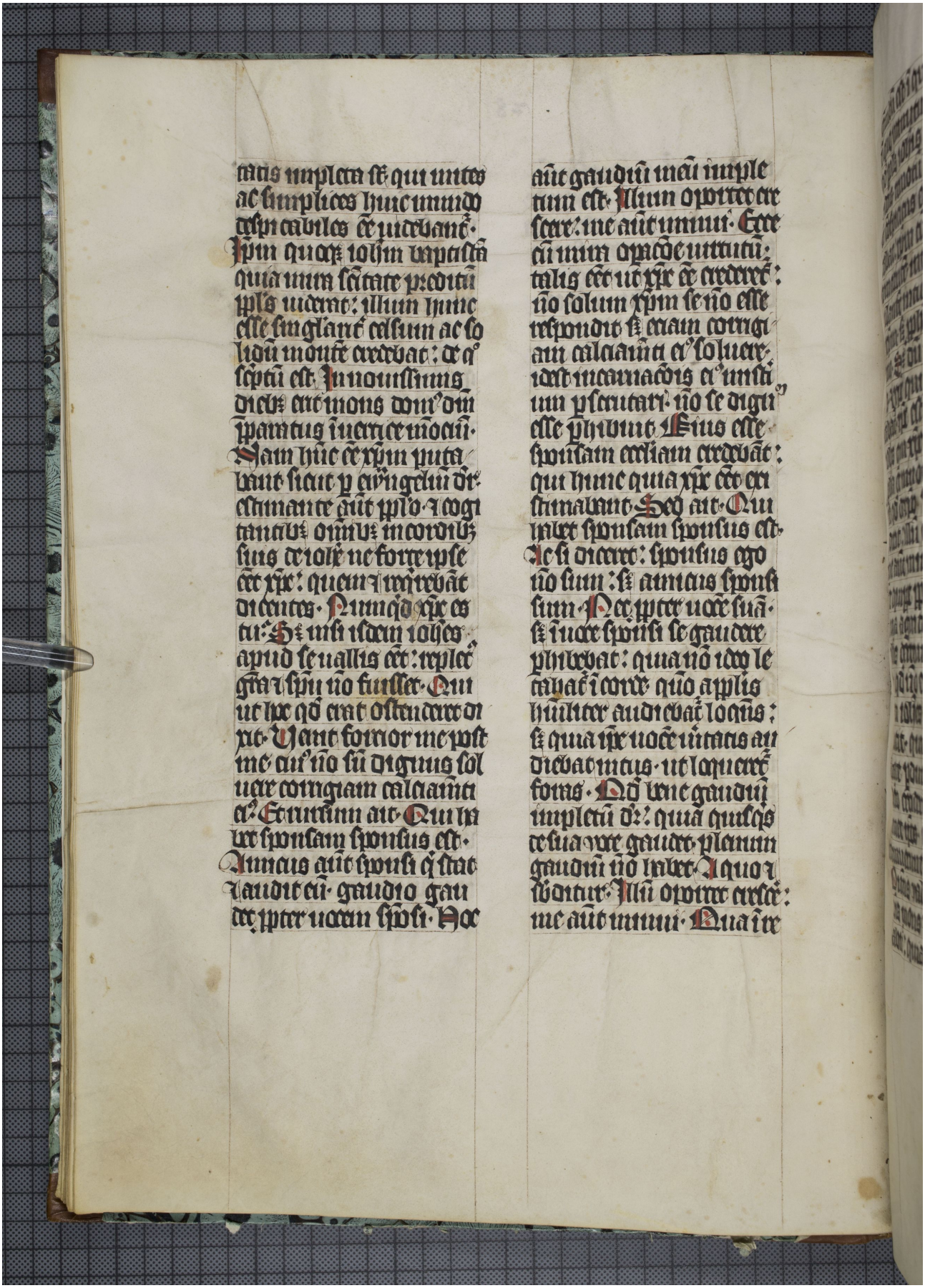

tatis implera est qui iniqs
ac simplices huic mundo
despicabiles esse iudicabant.
Ipsum quoque solum impaciē
quia unum sectate preditū
ppls iudicat: illum hunc
esse singlare celsum ac so
lidū monte credebat: et a
septē est. In nouissimis
diebus erit mons domus dni
paratus in uertice montium.
Iam huic esse ipsum puta
bant sicut p angelum dr
clamante fuit ppl'o. Cogi
tantes omnes in cordibus
suis de iohe ne forte ipse
esset xpc: quem inquirebat
dicentes. Numquid xpc es
tu: Hic uisi iacuit iohes
apud se uallis est: replet
gia i spu no fuisset. Qui
ut ipse qd erat ostenderet di
xit. Venit fortior me post
me cui no sum dignus sol
uere corrigiam calceamenti
eius. Et iterum ait. Qui ha
bet sponsam sponsus est.
Amicus autem sponsi q stat
et audit eum gaudio gau
det ppter uocem sponsi. Hoc
autem gaudium meum imple
tum est. Illum oportet cre
scere: me autem minui. Ecce
eum mum operede uirtutū
talis est ut xpc se credere:
no solum ipsum se no esse
respondit sed etiam corrigi
am calceamenti eius soluere
dest incarnacōis eius uili
um pscrutari. no se digu
esse phibuit. Eius esse
sponsam ecclesiam credebat:
qui hunc quia xpc est ci
tinabant. Sed ait. Qui
habet sponsam sponsus est.
Ac si diceret: sponsus ego
no sum: sed amicus sponsi
sum. Nec ppter uocē suā
sed uocē sponsi se gaudere
phibebat: quia no idcō le
gatus i corde quo applis
humiliter audiebat locutus:
sed quia ipse uocē uirtutis au
diebat mutus. ut loquerē
fortis. Hoc unc gaudium
impletum dr: quia quisq
de sua uce gaudet plenum
gaudium no habet. A quo i
sbortur. Illum oportet crescere:
me autem minui. Qua ir